

พ ย า ต ฐ า พ ้า

สะท้อนวาวสะท้ววพร่างกลางแสงโสม
ย่นโผยววมแวมแถมไสว
เพชรน้ำค้างพร่างพราวท้ววไร
เจิมไผทจำแจ้งจับแสงจันทร์

พอรุ่งรางพร่างสรยจำรูญแสง
ก็เรืองแรงรับรวทหลายฉัน
ประกายพร่างวาววับรับตะวัน
เฉลิมขวัญแรกอุษาอามหล้าพราว

ประกายเม้มแมนมณีนพรตน์
รุ่งจรัสเรืองรองทวทองทาว
อุทัยฉายพรายแพรวจิงแหววาว
พอแสงกร้าวส่องภทกลบรา

ซพชนล้าค่าคงข้างแสนสน
ยังไม่ทันเออดนอมอมรักษา
ชีวิตน้อยลอยลับไม่กลับมา
อนิจจาชีพครู่เอนคุดเกิน

พอพราวแพรวแหววับรับแสงฟ้า
ก็ลวงลาเลอนร้างไปห่างเหิน
รับแสงสขทกขทันทนล้นเชษฐ
ไม่นานเนนชีวิตอนิจจา

วันเนา ๖ ๖

ส ต วั ย ู่ เ มื อ ง .

ใต้แผ่นน้ำในอ่างซึ่งบางใส
การต่อสู้ยิ่งใหญ่ได้เริ่มต้น
ควัดเลี้ยวขวเวี้ยวทางอ้อมอดทน
เพื่อนำตนสู่ในรัชชนะ

ทั้งโลกก็ตลบคเหวี่ยงแล้วเมยงทาง
กลับแก้มกางจู่โจมโถมเข้าปะ
นาเป็นนวนชั้นชั้นหนนปะทะ
ทั้งสองจะชนะแพ้กแดน

เสียงฮาเฮให้ร้องก้องไปทั่ว
ปลาสองตัวอยู่หรือตายไม่ใช่กัน
มุ่งหมายมทำงานการพนัน
ชาติมันเพียงเบนเช่นเครื่องมอ

แม่มนุษย์ทหลงวงอำนาจ
คนเคยขลาดกลับกล้านานับถือ
เห็นแก่เกียรติการเมองทะเลองลือ
ถึงแยงเยอฆ่ากันทุกถ้วน

เขมเครื่องมอของใครได้ทั้งนั้น
เพียงแต่มีนนำมาขงราคา
มานก็เลสรคบิดมิตรไมตรี
สงครามกลผลตามความบรรลย์

ปลาคัดกันยังเห็นว่าเป็นสัตว์
เราขจัดคอกย์ให้มันได้
แต่มันขที่กัดกันมันเกินไป
หรือว่าใจซัดเช่นสัตว์เมอง

พงศกร สุวรรณเดชา